

mægtigede, skal jeg tillade mig at yttre, at det forekommer mig, at Enhver, der med Opmærksomhed vil gennemlæse den Beretning, som er bleven givet fra Ministeriet, og de Bilag, der medfulgte om denne Sag, vil kunne danne sig en begrundet Mening derom. Man vil deraf kunne see, at der er gjort Forslag fra den Befuldmægtigedes Side til Regjeringens Overveielse, og at der fra Regjeringens Side har været en Mand befuldmægtiget til at forhandle med ham, og som er bleven benævnt „Underhandler,“ men som kun har været instrueret af den anden Part for derefter at kunne give Regjeringen sin Betænkning over Forslaget. Men nu troer jeg ikke, at man kan forlange af nogen Entrepreneur, at han skal komme med nye modificerede Forslag, førend han har faaet Svar paa sine første Forslag. Det kan ikke kaldes et Svar, at den Mand, der er sat til at afgive Betænkning, har ytret sig om, at Forslagene ere mere eller mindre uantagelige, saalænge ikke mundtlige Underhandlinger have fundet Sted og saalænge der ikke er skeet Opfordring til at modificere Forslaget i visse bestemte Retninger. Det Svar, som den private Befuldmægtigede fik, var det, at det var ikke forsvareligt at underhandle om denne Sag, og jeg troer heller ikke, at man, naar man faaer den Bæst, just skal være opfordret til at fremkomme med nye Modificationer. Iøvrigt var det, som den ærede Indenrigsminister har sagt, mundtligt sagt til Indenrigsministeren, at der kunde gjøres nye Forslag, og paa denne Meddelelse maatte man billigviis indrømme denne Mand Ret til at forlange et Svar eller blot saa meget som: ja kom dermed! Hvad jeg her har fremført udvise Aktstykkerne,

og det er dog bedst, at vi holde os til dem. Imidlertid vil jeg haabe, at Sagen er rykket saaledes frem, at vi kunne forlade den Materie om, hvad der er passeret i Sagen, og henvende Opmærksomheden paa, hvad der skal passere i den. I saa Henseende maa jeg da bemærke, at jeg ikke af Indenrigsministerens Foredrag er istand til tydeligt at forstaae, hvad det vil sige, at Ministeriet sluttede sig til det af Ordføreren og et andet Medlem (Kajser) stillede Forslag. Saavidt jeg har forstaaet den ærede Indenrigsministers Udtalelser derom, er det egentlig ikke Andet end, at Regjeringen først vil være enig med sig selv om, hvilke Punkter en Jernbane igennem Jylland skal berøre, idetmindste enkelte af dem, men at dernæst det Spørgsmaal stod aabent, om flere af disse Punkter skulde berøres af Hovedbanen eller af en Sidebane. Naar der ikke skal forstaaes Andet ved den gjorte Betingelse, saa indseer jeg, at der ikke kan være stor Betænkethed for Regjeringen ved at tiltræde den, men saa formaaer jeg rigtignok heller ikke at indsee, hvad Nytte den skal gjøre. Det er jo dog en given Ting, at et Nivellement vil skee i den Hensigt at forberede en Bane fra Syd til Nord; det er ogsaa givet, at man maa bestemme en Hovedretning, men det forekommer mig ikke, at der laa nogen anden eller større Præcision af Retningen i det, Ministeren sagde; den Præcision, der laa i, hvad Ministeren udtalte, var maaskee, at der skulde nivelleres fra Syd til Nord i den østlige Halvdeel, altsaa Ost for Høideryggen, men paa denne Bredestrækning var det uvidt, om den skulde gaae mere vestligt eller mere østligt.